

Solitér - Bartošová, Iveta

Co můžu dát, Ty dávno máš
A z lásky nám jen málo zbývá
To plátno dnů já znám, Ty znáš
Teď dát mu rám, říct pravdu zbývá

Jak solitér je láska blýskavá
A dívka z náhlé krásy roztává
A v den, kdy rozpozná, že není fér
Zastaví solitér
Ten kámen zastaví i pod cenou
To dívka vzdává boj tím se ženou
Že vyplatí ho, zase ještě doufá
Až se zlé dny přeženou

Co můžu dát, Ty dávno máš
A z lásky nám jen málo zbývá
To plátno dnů já znám, Ty znáš
Teď dát mu rám, říct pravdu zbývá

Pryč solitér, jen lístek zástavní
Jí říká, že snad byla láska v ní
Tak drobné shání dál, tak ber kde ber
Na ten svůj solitér
Ten solitér je kámen putovní
Je stálý, krásný, věčně zánovní
A cit, to je jen půjčka z vyšších sfér
Na věčný solitér